

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและดลใจทุกคนให้ทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ เช่นที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** เวลาที่ลูกๆ ต้องมีสำนึกรู้ใด? อะไรคือความอัศจรรย์ของสำนึกนี้?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ต้องรักษาสำนึกของความรู้ที่ลูกได้รับของเมล็ดและต้นไม้ ความอัศจรรย์ของสำนึกนี้ก็คือ ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อเตือนลูกๆ ถึงสำนึกนี้: ลูกๆ เวลาที่จดจำว่าลูกเคยทำพิธีแสดงบักดีมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลาที่พ่อได้มาเพื่อให้ผลของบักดีแก่ลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนสีขาวดีอีกครั้ง เช่นที่พ่อนั้นแสนหวาน ดังนั้นความรู้ของท่านก็แสนหวานด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำความรู้นี้ลูกจะได้รับความสุข
- เพลง:** ตื่นเกิด โอ เจ้าสาว ตื่นเกิด! ยุคใหม่กำลังจะรุ่งอรุณ ...

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว วันนี้เป็นดีพมาลา (ดีวาลี - เทศกาลแห่งแสง) ยุคใหม่เรียกว่าดีพมาลา ดีพมาลาจะไม่ฉลองกันในยุคทองเพราะที่นั่นแสงของทุกดวงวิญญานถูกจุดขึ้นแล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกในโลกใหม่โดยการทำตามศรัทธา เวลาที่ลูกได้กลายเป็นตรีกาลดาร์ชิ ผู้ที่รู้อดีต ปัจจุบันและอนาคต เรียกว่า ตรีกาลดาร์ชิ เวลาที่ลูกมีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสาม ดังนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเองนั้นเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ และลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วย ด้วยการรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอดีต ลูกสามารถรู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการรู้อนาคต ลูกสามารถรู้อดีตและปัจจุบัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ อดีตคือยุคเหล็ก ปัจจุบันคือยุคแห่งการบรรจบพบกันและยุคทองและยุคเงินกำลังจะมาถึงในอนาคต ดังนั้น ลูกๆ รู้จักวงจรนี้และลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่โลกใหม่ และจากการกลายเป็นผู้ช่วยของบารบา ลูกก็ช่องแวงอยู่ในการดลใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายามด้วย พ่อคือผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งและลูกก็จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเช่นกันเพราะเราได้พบปะกันอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดังนั้นพ่อได้มาเพื่อตกแต่งลูกๆ ผู้เป็นเจ้าสาวและพาลูกไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ มีความรู้จากจุดบนสุด โลกที่ไม่มีตัวตน และอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ว่าอย่างไรและเมื่อใดที่ผู้ก่อตั้งทุกศาสนาจากเบื้องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา พ่อได้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ท่านเรียกว่าเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านนั้นอ่อนหวานที่สุด ลูกรู้ว่าท่านหวานขึ้นเพียงไร ค่ายกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นค่ายกย่องของมรดกที่ลูกได้รับจากท่านก็ไม่มีขีดจำกัดด้วย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ heaven ดินแดนสีขาวดี บาอิสท์ ดวงวิญญานสูงสุดเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้ซึ่งจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นควรจะมีการจดจำท่านมากเพียงไร? อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกไม่ได้จดจำท่าน เพลงนี้ดีมาก! ลูกควรจะมีแผ่นเสียง 3-4 แผ่น (ของเพลงประเภทนี้) ในบ้านของลูก เพลงเหล่านี้เตือนลูกให้จดจำพ่อด้วย เป็นเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าอำนาจในการปกครองโลกใหม่ของเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้น นั่นคือ ดวงวิญญานกำลังได้รับอาณาจักรของพวกเขาอีกครั้ง ลูกไม่พูดว่ามรดกที่ลูกได้รับมาจากพ่อทางร่าง คือสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรจากพ่อแล้วก็สูญสิ้นสิ่งนั้น เวลาที่ลูกกำลังประกาศสิทธินั้นอีกครั้ง ในยุคทองลูกเคยสวยงาม แต่เวลานี้ลูกนั้นน่าเกลียด “ซั่ม ซุนดาร์” เป็นที่จดจำ ลูกเคยน่าเกลียด และเวลานี้ลูกได้พบกับสัทกูรูเพื่อทำให้ลูกสวยงาม เวลาที่ สัทกูรูและโกวินดา (กฤษณะ) ทั้งสองอยู่เบื้องหน้าลูก มีคำกล่าวว่า: กูรู เป็นความยิ่งใหญ่ของท่าน เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นกฤษณะ เป็นความยิ่งใหญ่ของลูกๆ ที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่ากฤษณะเคยป้อนหญ้าวัว พวกเขาพูดถึงบราห์มาว่าท่านมีคอกวัว ไม่ได้มีคอกวัวของกฤษณะหรือของบราห์มา คอกวัวเป็นของชีพบบา เวลาที่ลูกๆ เข้าใจนัยสำคัญของเทศกาลต่างๆ ลูกรู้ว่าดีพมาลาเกิดขึ้นในยุคทอง แสงนั้นคงสว่างอยู่ที่นั่น ดีพมาลาของลูกคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ลูกฉลองดีพมาลาที่นั่นทุกปี วันนี้ ลูกเฉลิมฉลองและวันพรุ่งนี้แสงก็ดับลง หากลูกฉลองสิ่งใดในยุคทอง นั่นก็จะเป็นพิธีขึ้นครองราชย์ (coronation) ในวันนั้น ลูกจุดพลุไฟมากมายที่นี่ ลูกจุดพลุไฟของลูกที่มีค่าไม่ก็สแตงค์ที่เป็นเหตุของอุบัติเหตุมากมาย ที่นั่นพวกเขามีการฉลองขึ้นครองราชย์ที่ใหญ่โต ที่นั่น เมื่อใครบางคนได้รับอาณาจักร พวกเขาฉลองทุกปี อย่างไรก็ตาม ไม่มีความสุขใดในอาณาจักรนี้ นี่คือนิยามที่คดโกงในขณะที่นั่นเป็นโลกที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: มองดูว่า พ่อทำให้ลูกรู้คิดเพียงไร! พ่อเรียกว่าตรีโลกนาถ ท่านไม่ได้กลายเป็นนายของ 3

โลก ท่านเพียงมีความรู้ของทั้งสามโลกเท่านั้น ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวิติ ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ลูกได้ทำพิธีแสดงบักดีถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และเวลานี้ได้พบกันกับพ่อแล้ว เวลานี้พ่อเตือนลูกและพูดว่า: จดจำ จดจำ จดจำใคร? พ่อและความรู้ของสิ่งสร้างของพ่อเมล็ดและต้นไม้ ด้วยการมีสำนึกนี้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก มองดูความอัศจรรย์ของสำนึกของลูกอะไรที่สำนึกนั้นทำให้ลูกเป็นจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! นี่เรียกว่าความรู้ทางจิต พ่อของดวงวิญญาณกำลังพูดความรู้กับลูก พวกเขาได้ใส่ชื่อของภคชะนิกิตะ แต่เป็นพ่อที่ให้ความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกสูงส่งแม้ยิ่งกว่าตัวท่านเอง ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวิติ เมื่อนักเรียนเหล่านั้นกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขาก็รู้ว่าเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมาย ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอลาน แล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิ พ่อในฐานะครูกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ในทางโลก ลูกก็จะอยู่กับพ่อของเขาเป็นเวลา 5 ปี แล้วก็ไปหาครูของเขาและแล้วในวัยชราของเขา เขามีครู ที่นั่น ท่านที่ลูกเป็นของพ่อ ท่านก็ให้คำสอนแก่ลูกในฐานะครู และเพื่อที่จะประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ลูก ท่านนำลูกไปกับท่าน ครูเหล่านั้นไม่ได้นำลูกกลับไปกับพวกเขา พวกเขาเองนั้นไม่ได้ไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกคือผู้นำทาง (guide) และพวกเขาก็เป็นผู้นำทาง (guide) ด้วย อย่างไรก็ตาม การจาริกแสวงบุญนั้นมีค่าเพียงแค่อ่อนกรวดและอ่อนหินเท่านั้น ลูกมีความรู้นี้ ลูกควรมีความสุข นี่คือนักเรียน และดังนั้นเหตุใดลูกจึงลืมแล้ว? อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ยอมให้ลูกมีความสุขนั้น มายาไม่ได้ปล่อยลูกตามลำพัง เพราะสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย มีคำกล่าวว่า: ตัวของการจดจำระลึกถึง จดจำพระเจ้า และมีประสบการณ์ของความสุข ไม่มีความทุกข์ทรมานที่นั่น นั่นเรียกว่าเป็นการหลุดพ้นในชีวิต เช่นที่พ่อนั้นแสนหวานท่านเองเดียวกัน ความรู้ของท่านก็แสนหวานด้วย คำยกย่องของพ่อเหลือประมาณ นั่นคือ ลูกไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ สิ่งนี้กล่าวไว้ในหนทางบักดี ลูกไม่สามารถพูดเช่นนั้นเพราะลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง มองดูตนเองและตรวจสอบว่าลูกไม่มีกิเลสใด ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้มองดูข้อบกพร่องของผู้อื่น มีวิธีที่ดีที่หวานขึ้นอย่างยิ่ง บาบามีลูกมากมาย ท่านมองดูพวกเขาทั้งหมดอย่างอ่อนหวานมาก ลูกต้องมีสายตาเช่นนั้นด้วย ผู้คนไม่รู้ว่ามีความสัมพันธ์ใดระหว่างเราแต่ละคนและภคชะนิกิตะ และลักษมีและนารายณ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพเหล่านั้น ในวัยเด็กของพวกเขาพวกเขาคือเราแต่ละคนและภคชะนิกิตะ และหลังจากการแต่งงานของพวกเขา พวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อมาและเตือนลูก: ลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพ ลูกๆ พูดว่า: เราเคยเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ พรหมณ์ก็พูดเช่นนั้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามี 3 ศาสนา - บราห์มิน เทพ และนักรบ- กำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อของบราห์มินคือบราห์มา และชีพบบา พ่อมาที่นี้ในรูปที่ธรรมดา พาหนะนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ท่านคือพาหนะที่โชคดี ในวันดีพาลี ผู้คนก็ปลุกเรียกลักษมีและร้องขอความมั่งคั่งจากเธอ ก่อนหน้านั้นลูกเองเคยร้องขอสำหรับสิ่งนั้นด้วย เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นผู้คนเฝ้าแต่ร้องขอตลอดเวลา พวกเขาบอกว่า: ให้ลูกหนึ่งคนแก่ฉันเถิด! ให้ทรัพย์สมบัติแก่ฉันเถิด! ในยุคทอง ลูกไม่ได้ร้องขอสิ่งใดในวิธีนั้น ชีพบบาทำให้คลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกๆ เต็มเปี่ยม พ่อสร้างสวรรค์ ท่านจะไม่สร้างนรก เวลานั้นบาบาได้เข้ามาในนรกเพื่อทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์และพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่เคยเป็นชาวสวรรค์เวลานี้กลายเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้กำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง บัลลังก์อมตะของชีพบบาคือบราห์มานี้ ที่ผู้เป็นภาพลักษณอมตะ (the Immortal Image) ดวงวิญญาณสูงสุดมาและนั่งอยู่ในท่าน ดวงวิญญาณเองนั้นคือภาพลักษณอมตะ บัลลังก์ของดวงวิญญาณคือหน้าผาก พวกเขาใช้สัญลักษณ์ของสิ่งนี้ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงแถมดิลัคที่หน้าผาก ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งแถมดิลัคให้กับวู ดังนั้น หน้าผากนี้คือบัลังก์ของทั้งบราห์มาและชีพบบา พ่อมา และให้ความรู้แก่ลูก พ่อ นั้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจแต่ละคน พ่อไม่ใช่ผู้อ่านความคิด (thought-reader) ใช่ ลูกสามารถพูดว่าพ่อคือผู้เป็นนายของหัวใจ เพราะดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจ ดังนั้นพ่อคือนายของดวงวิญญาณ พ่อไม่ใช่ นายของร่างกาย ผู้รู้พูดว่าพวกเขาเป็นนาย พ่อเป็นนายของดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะพ่อเองนั้นไม่สูญสลาย ลูกกลายเป็นนายของสิ่งที่สูญสลายเพราะลูกสร้างที่สูญสลายและใช้อีกอย่างหนึ่ง ลูกไปยังดินแดนสุขาวิติเพราะลูกศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า: ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์นี้ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต เมื่อลูกได้จบสิ้นการศึกษาของลูก ลูกจะละร่างของลูกโดยอัตโนมัติ มีคำกล่าวว่าพระเจ้ามีความคิดที่จะไปแล้วสร้างโลก ในเวลาที่เหมาะสม ท่านก็จะมีความคิดที่จะกระทำและท่านก็จะมาเพื่อเล่นบทบาทของท่าน พ่อพูดว่า: เช่นที่ ลูกเล่นบทของลูก ดังนั้นพ่อก็เล่นบทบาทของพ่อ อย่างไรก็ตาม พ่อไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องพ่ออย่างมาก มีคำยกย่องดินแดนสุขาวิติด้วย ชันยาสซีไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับความสุขของยุคทอง พวกเขาจะไม่มีความสุขได้มาซึ่งความสุขของสถานที่นั้น พวกเขาเคยได้ยินว่าคันส์ ปีศาจร้าย ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อว่าจะไม่มีความสุขใดที่นั่นเช่นกัน ดังนั้น พวกเขาจึงบอกผู้อื่นว่าความสุขนั้นเป็นเหมือนมุลกา พวกเขาบอกสิ่งนั้นแก่บุคคลเหล่านั้นและทำให้บุคคลเหล่านั้นมีการสละละทิ้ง ลูกๆ ได้รับความสุขแห่งสวรรค์ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ทุกคนกำลังจะตาย พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไปและดังนั้นลูกจะยังคง

นั่งอยู่ที่นี้หรือ? พ่อจะนำทุกคนกลับไปเหมือนฝูงแมลง ดังนั้น ลูกควรจะทำความเพียรพยายามในวิถีการเดียวกันกันมา มาและบาบาทำและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูก ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา จำนวนของเทพในยุคทองและยุคเงินก็จะเป็นจำนวนของผู้ที่กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาในเวลานี้ ดังนั้น ตามกฎ ลูกมีแม่และพ่อ และใครบางคนก็ถูกแต่งตั้งเพื่อดูแลลูกด้วย ลูกๆ ใหม่ก็จะเฝ้าแต่มาและการศึกษาเล่าเรียนจะดำเนินไป จะเฝ้าแต่มีการขยายตัวจนถึงเวลาสุดท้าย ทุกคนจะได้รับการดูแลอย่างดีมาก ท่านเป็นนายของสวน ลูกทั้งหมดผู้ที่อยู่ที่ศูนย์ก็เป็นคนสวน คนสวนก็ควรดูแลต้นอ่อน หากคนสวนไม่ดี เขาจะดูแลต้นอ่อนได้อย่างไร? นายของสวนนั้นก็พอใจที่ได้เห็นคนสวนผู้ที่สร้างสวนที่สวยงาม และแล้วผู้เป็นนายของสวนก็จะไปเพื่อดูสวน เพื่อดูว่าใครได้สร้างสวนที่สวยงามและใหญ่โต ลูกเองก็รู้ว่า,ใครเป็นคนสวนที่ดี ผู้ที่เป็นคนสวนที่ดีก็มักจะทั้งได้รับรางวัล เงินเดือนของลูกๆ คนสวนก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกๆ ต้องจดจำจุดหมายปลายทางของลูก เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องจดจำบ้านของลูก ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง ไม่เช่นนั้นแล้ว จะมีประสบการณ์ของการลงโทษมากมาย และลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ ในเวลานี้ ลูกๆ ผู้ที่ไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็ไปที่นั่นเพื่องานรับใช้ บาบาทำงานรับใช้อันดับหนึ่งและมามาเป็นอันดับสองเพราะมามาต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับสอง ดังนั้น ลูกๆ ต้องทำตามมามาและบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่งเช่นพ่อ มองดูทุกคนอย่างอ่อนหวานอย่างยิ่ง อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของใคร

2. รักษาความสุขของชีวิตนักเรียนของพระเจ้าของลูกไว้ ลูกต้องศึกษาทุกวันตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตะเกียงของวงศ์สกุลและเฉลิมฉลองดีพวาลีที่แท้จริงโดยการจุดตะเกียงของความหวังของบัพดาดา

4 ประเภทของตะเกียงที่ได้รับการจดจำคือ 1) ตะเกียงดินที่ขับไล่ความมืดและนำความสว่างมา 2) ตะเกียงของดวงวิญญาณ 3) ตะเกียงของวงศ์สกุล 4) ตะเกียงของความหวัง เป็นเวลาหลายชาติเกิดที่ลูกได้จุดตะเกียงดิน ในเวลานี้ให้ตะเกียงของดวงวิญญาณลุกจุดอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้กระทำการกระทำใดที่ทำให้แสงของวงศ์สกุลดับ อย่าได้มีกิจกรรมเช่นนั้นที่ตะเกียงของความหวังของบัพดาดากลับมาดับลง ดังนั้นเวลานี้กลับมาเป็นตะเกียงของวงศ์สกุลเช่นนั้นที่ลูกจุดแสงของความหวังของบัพดาดาและเฉลิมฉลองดีพวาลีที่แท้จริง

คติพจน์: ความบริสุทธิ์คือพื้นฐานหลักของชีวิตบราห์มิน ถึงแม้ว่าโลกจะถล่มลง อย่าได้ปล่อยศาสนาของลูกไป

*** โอม ชานติ ***